

Metoda Knillów - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Metoda Knillów
Kod przedmiotu	05.6-WP-PSpP-PWMKN
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika specjalna / Wczesne wspomaganie rozwoju, rewalidacja i terapia pedagogiczna uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2018/2019

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	- dr Ewa Janion - dr Regina Korzeniowska

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Konwersatorium	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie studentów z założeniami i specyfiką metody Marianny i Christophera Knillów. Kształtowanie u studentów umiejętności nawiązywania kontaktu i porozumiewania się z podopiecznymi o zaburzonym rozwoju za pośrednictwem Programu *Dotyk i Komunikacja*, a także aktywizowania ich i usprawniania poprzez zastosowanie *Programów Aktywności*.

Wymagania wstępne

Wiedza z subdyscyplin pedagogiki specjalnej dotycząca swoistych właściwości dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Zakres tematyczny

Konwersatoria

1) Genealogia, cele i założenia metody Marianny i Christophera Knillów. 2) Struktura metody: *Program Dotyk i Komunikacja* oraz *Programy Aktywności – Świadomość Ciała, Kontakt i Komunikacja* (Program wprowadzający, Program I, Program II, Program III, Program IV, Program SPH – dla dzieci niepełnosprawnych fizycznie). 3) Planowanie, przygotowanie i zasady realizacji sesji kontaktu. 4) Zasady dostosowania programów do zróżnicowanych potrzeb dzieci o zaburzonym rozwoju. 5) Zastosowanie metody w diagnozie i terapii dzieci i młodzieży. 6) Efektywność metody Marianny i Christophera Knillów. 7) Analiza przygotowywanych przez studentów konspektów i omawianie realizowanych przez nich zajęć terapeutyczno-rewalidacyjnych z wykorzystaniem metody Knillów.

Metody kształcenia

Konwersatoria

Pokaz, dyskusja, warsztaty.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę o metodyce wykorzystania metody Knillów w różnych obszarach działalności terapeutycznej	K_W16	- konspekt - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Konwersatorium
Potrafi ocenić przydatność metody Knillów do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej i terapeutycznej na wszystkich etapach rozwojowych i edukacyjnych	K_U09	- konspekt - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Konwersatorium
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projek-tuje i wykonuje działania pedagogiczne (dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze) i terapeutyczne; jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy szkoły lub innej placówki	K_K08	- konspekt - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Konwersatorium

Warunki zaliczenia

Konwersatoria

Średnia ocen z: 1) Opracowania konspektu zajęć terapeutyczno-rewalidacyjnych z wykorzystaniem metody Knillów. Kryteria oceny konspektu od 2 do 5 za: a) poprawność metodyczną, b) odpowiedni dobór ćwiczeń, zadań do rodzaju specjalnych potrzeb edukacyjnych ich uczestników, c) atrakcyjność zajęć, d) środki edukacyjne; 2) Realizacji zaprojektowanych zajęć warsztatowych. Kryteria oceny zajęć od 2 do 5 za: a) poprawność metodyczną, b) komunikatywność przekazu zadań, c) atrakcyjność zajęć, d) umiejętność zdyscyplinowania uczestników; e) umiejętność dokonania samooceny przeprowadzonych zajęć pod kątem ich walorów i mankamentów.

Ocena z przedmiotu

Oceną końcową z przedmiotu jest ocena z ćwiczeń.

Literatura podstawowa

1. Knill Ch., Dotyk i komunikacja, Warszawa 1995.
2. Knill M., Knill Ch., Programy aktywności. Świadomość ciała. Kontakt i komunikacja, Warszawa 1995

Literatura uzupełniająca

1. Bożek L. M., *Metoda Knillów z elementami stymulacji polisensorycznej w terapii dzieci autystycznych*, [w:] *Terapie wspomagające rozwój osób z autyzmem*, red. J. Błeszyński, Kraków 2005.
2. Kielin J., *Rozwój daje radość*, Gdańsk 2000.
3. Kulesza E.M., *Rehabilitacja dzieci z niepełnosprawnością intelektualną w wieku przedszkolnym*, Warszawa 2005.
4. *Wybrane problemy pedagogiki specjalnej: teoria-diagnoza–terapia*, red. M. Sekułowicz, Wrocław 2006.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Jarosław Wagner (ostatnia modyfikacja: 09-04-2018 16:45)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ